

НЕДЕЛЯ ПРЕД ВЪЗДВИЖЕНИЕ

Никой не е възлязъл на небето, освен слезлия от небето Син Човеческий, Който пребъдва на небето. И както Мойсей издигна змията в пустинята, тъй трябва да се издигне Син Човеческий, та всякой, който вярва в Него, да не погине, но да има живот вечен. Защото Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен. Защото Бог не проводи Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него.

(Йоан 3:13-17)

СИЛАТА НА КРЪСТА

У евангелист Йоан четем, братя че „никой не е възлязъл на небето, освен Слезлия от небето“. Слезе Богочовекът от небето на земята, за да направи човекът достоен да се изкачва на небето. И както пише св. Атанасий Велики, „Бог се въчеловечи, за да направи човека Бог“. Прие човешката природа, за да издигне и спаси човека, който стана подвластен на развала и се ожени за смъртта.

Слезе Бог на земята и беше отхвърлен от земята. Които обаче не Го отхвърлиха и не Го отхвърлят, се наричат Негови чеда. Това спасително божествено снизхождение е в сила винаги. Всички хора по света, до края на вековете, биват приемани в богочовешко тяло на Сина и Словото Божие и всички хора се възприемат на небето заедно с Него. Които осъзнават тази истина с вяра и почитание, се чувстват живи чеда Христови. И още по-добре – приятели и Негови близки.

Господ идва и молитвата на всички Негови чеда е „Дойди, Господи...!“ Ние християните имаме едно голямо предимство да осъзнаваме, че Иисус Христос пръв стана наш близък и в последствие и ние ставаме близки на Иисус Христос.

Пръв Той ни обикна, прости, пожертва се за нас. И въпреки че стигна до крайно смирение на кръстта и до вкусовете на смъртта, при все това издигна човешката природа от дълбините на ада до престола на Бог Отец. Със смърт смъртта победи!

Ние, хората, търсим, братя, да намерим издигане, признание, удовлетворение, пълнота, смисъл за обърканата си душа. Много пъти желаем да заситим търсенето си с нетрайни и лъжливи заместители. И отстраняваме от целите и мечтите си Богочовека Иисус. Тогава действително ставаме трагични и жалки!

Богочовекът Иисус ни освобождава от себелюбието, грешките, несигурността и неувереността. И Самият Той ни приканва да Го последваме в Неговия възкресен кръстен път: на кръстта на жертвата, любовта, себераздаването, прощението и в радостта на възкресението за вечния живот.

Всичко това предполага смирение и покаяние. Подтискане на волята, себелюбието и лицемерието, за да покълнат любовта, приятелството, мирът и истинската справедливост. Без смирение няма любов. Така ни учи Господният кръст, който тези дни особено почитаме. Чрез

смирението и любовта човек се среща с Иисус Христос и се издига до престола на благодатта и царството Му.

Автор: Апостол Папаконстантину,

Митрополит на Поляна и Кукуш

Източник: Как ще повярват, ако не чуят?